

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč., izven Trsta po 1 nvč., več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petih. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domaći oglaš itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Ne frankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglaš sprejema upravništvo. Naročnino in oglaš je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.
(Novejše vesti.)

Cellje 10. Razburjenje na obeh straneh še ni prenehalo. Nemška sodrga se vlačí krič po ulicah. Pred spomenikom cesarja Jožefa II. je vse polno demonstrantov, ki rjovejo »Wacht am Rhein«. Slovencem morajo vojaki čuvati hiše. Vendar so razbita okna v malone vseh slov. hišah, tudi v župnišču. Nekaj oseb je ranjenih. Celjani so brzjavno »priporočili« Čeha somišljenikom na Zidan. mostu in v Mariboru. Nemškutarji slavijo svojo »zmago« v hotelu »pri Angelju«.

Rennes 10. V današnji tajni seji vojnega sodišča je general Chamoin dovršil svoje poročilo o vojaških tajnih listinah, na kar je začel Paléologue poročati o dossieru ministerstva za vnanje stvari.

Napolj 10. Princ Napoljski in soproga sta došla semkaj.

Carigrad 10. Poslaniki tujih držav so imeli danes shod, na katerem so zborovali o vprašanju novih pristaniščnih pristojbin.

Pariz 10. Perzijski minister za vnanje stvari, Mušir Khan, je umrl tukaj na potovanju nenadne smrti.

Rennes 10. V dossieru vojnega ministerstva se nahaja 370 listin, v onem ministerstva za vnanje stvari pa 1220 listin. Danes se je proučila polovica aktov. Ob 11³⁰ predpol. so preložili sejo. Jutri pregledajo ostanek tajnih listin ministerstva za vnanje stvari. V soboto se pričnejo zopet javne seje vojnega sodišča. V nedeljo in v torek ne bode razprav.

Bruselj 10. Liberalci in naprednjaki so prijazno sprejeli vladni načrt zakona o volilni preosnovi, s katerim se uvaja zastopstvo manjšin. Upati je, da ta načrt zadobi v zbornici potrebno večino. Jutri začne parlamentarna komisija razpravljati o tej predlogi.

Rim 10. Zagotevljajo, da se v bližnji prihodnosti sklene konkordat med sv. stolico in med republiko Bolivijo.

Kaj je liberalizem?

»Ohlasy doby«.

Najprvo moramo seznaniti dvoje.

Liberalizem v narodnem gospodarstvu je princip: puščati svobodni razvoj vsem le gibljivim silam v društvu, ter s tem dovoliti svobodno preobrazbo sploh vsega društva. Njegovo geslo je ono zgodovinsko: *Laissez faire, laissez aller, laissez passer* (Pustimo vse delati, pustimo vse iti, pustimo vse izginiti), t. j. pustimo vse delati, kakor komu drago, ter se ne brigajmo za razvoj stvari, le-te se že uravnajo nekako. Ta nazor je bil korekten, dokler je tvoril nasprotstvo proti celovnemu gospodarstvu, obmejujočemu gospodarski razvoj jednotlivcev, bil je na mestu, dokler je bila industrija še v povojih in dokler je značil gospodarski razcvet vseh vrst, zastopanih v njem. Ali danes, ko je veliko-industrija že dosegla takšno višino, da se pojavljajo društvene diference in principi, pretresajoči temelje držav (n. pr. delavsko vprašanje, diference v produciranju in potrebi [tzv. krize], velikanski vzrastek velikega kapitala nasproti dolgovom držav in dežel itd.) danes postaja gospodarski liberalizem brezokusen in slab. Narodogospodarske korifeje mu že iščejo za nagrado nove smeri, nova pota...

Poleg gospodarskega liberalizma stopa liberalizem v politiki. Le-ta je tudi nekdanj značil svobodo mišljenja v kakoršnih si bodi stvareh, harmoniško nagodbo vseh zahtev, pa naj se že stavljajo od katerih koli vrst ali stanov. Prijenjanje, popuščanje in sporazum so mu imeli služiti za sredstva. Tako so nastajali kompromisi. In v resnici se je mislilo, da je z liberalizmom, dokler ni bil preskušen v praksi, mogoče vse na svetu poravnati v razmere, vzajemno se spopolnjujoče. Spoznavši nemožnost, se je moralo, bodi temu bodi onemu, vzeti košček pravice, temu ali onemu se je morala dati posebna koncesija. In v tem so ljudje spoznali, da vsikdar zmaguje oni, ki je silnejši, in da to ide tako daleč, da se v obče zanemarlja ce-

lotni prosep in pa da se mora vsaka stranka, sleherni stan, ter vsaki posameznik boriti sam in to čisto brez obzira in za svoj lasten prosep, ako noče, da ga drugi zmečkajo in uničijo.

Torej: liberalizem ni nikak jednoten zistem, temveč mešanica nazorov, neredko nasprotujočih si v isti stvari. Religiozno vprašanje n. pr. motri liberalizem z raznih stališč; kaj bi pa naredil in kam bi dejal ves kompleks vprašanj, ki se nazi-vajo: delavsko vprašanje? Ne ve in ne more si pomoči.

Vse mu temu sledi poznato vezanje otrobov, kup nesmislov, neiskrenost in neredko velikansko nazadnjaštvo.

Kdorkoli sledi katerokoli liberalno stranko, vidi jasno njeno anarhijo v mislih in nedoslednost. In uprav zato liberalizem ne more nikedar zadoščati pravim misleem in tudi ne zadošča.

Ant. Kristan.

Politični pregled.

TRST 11. avgusta 1899.

Razmere na Primorskem. »Politik« piše: Vesti iz Primorske so naravnost neverjetne. Tu se kar vse prireja na to, da bi se Hrvatje in Slovenci, ki sestavljajo večino prebivalstva in katerih zvestoba do države in cesarja se je sijajno obnesla v najkritičnejih časih, potiskali v ozadje na dobro stranki, ki o vsaki priliki kaže svoje tendencije za odtrganje. Nekaznovana ostajajo najhujša nasilstva in kršenja prava od strani iste italijansko-irredentovske stranke, kateri pripadajo skoro da vsi italijanski poslanci Primorske.

Potem opisuje praški list padec Nabergojev na državnozborni volitvi, njega izvolitev deželnim poslancem in vso dolgo afero z Nabergojevim mandatom ter nadaljuje: Namestnik grof Goëss, na katerem je, da skrbi, da se spoštujejo zakon in sodne razsodbe, ni storil ni najmanj, da bi poravnal ta nezakoniti čin samooblastnosti.

gajo, ki plešejo kolo; plesalec so izginili in v evetočem vrtu je videl Ljubko in Malnarja v senci zelenih lip... Objemata se, poljubujeta se... in na njegovih prsih leži skala in ga duši...

Zvezde so jele hledeti. Nebo je postalo sivkasto, bolj in bolj svetlo, tam — daleč in visoko so zadržali prvi rožnati žarki jutruje zarje. Zrak je bil vlažen. Vseokoli je bilo svetlozeleno, počasi je bilo moči razločevati razne barve cvetlic... Stoteri glasovi ptičie so odmevali po vzduhu... Bolj in bolj je rdevalo nebo, počasi je zarumenelo, na eni strani je postalo sivo, na drugi se je polagoma, pa hitreje dvignila plamneno rumena solčna krogla.

Ivan je ležal tam pod grmovjem — duševno in telesno potrt, skoraj uničen.

Zdaj ga je nekaj zadelo — kakor bič. Skočil je na noge ter se ozrl. Prvi hip se ni mogel zavedeti.

Nekdo se je glasno zakrohotal. Ivan je pogledal tja. Vrtnarjevi pomočniki so škropili trate in grede ter so polili Ivana.

Sedaj je zbežal...

(Pride še.)

P O D L I S T E K

18

Ivan in Ljuba.

»Spisal Nekdo.«

Gledal je v temne, široko razlite Vltavine valove, v katerih se je tuhtam malce lesketala kakšna zvezda. Voda je tihotno šumela, vseokrog je bil mir. In on tu sam, zapuščen s svojimi neznanstvenimi bol očimami...

Kdaj ne verno je to bilo!... Ta šum reke... Ljubem, ki tako blazno trpe, se mora skrivati orožje. In mu doli je tekla reka... Koliko jih je že tam —

— Moj B. g., moj Bog! Tega ni moči pretrpeti! Zakaj se v tača vse to? Zakaj je prišla?... Oh! Tako silno, o je ljubil! In ona ga je izdala. Tako sveto, vroče, ljubezno je zavrgla... In kdo ve, kaj se je zgodilo... Sedaj?...
Ustrašil se je. Voda ga je tako silno mikala — in misli so ga tako grozno mučile... a tam bi bil mir.

Zbežal je. Kakar preganjana zver je bežal. V Stromovki je padel. A ves spehan na klop. In vse duševne bolečine so... vrnile.

— On jo je snubil. Zaročena sta bila... Grozne slike so mu ustajale pred očmi. Videl je, kako jo Malnar objema, kako jo poljubljuje... ona je v njegovem naročju... njegovi poljubi ji gore na ustnah...

— Bog, večni Bog, reši me te groze.

Blazne oleditve so dosegle vrhunec. Kakor izven sebe se je vrgel na trato, glava se mu je zarila v roso travo, prsti, kakor bi bili železni, so nervozno trgali travo in rili po zemlji, čelo je pritiskal na tla, vrat mu je bil zadržan... V besni boli je bolešno vskliknil, potem je skočil na noge, prestrašen svojega lastnega, zverinjskemu tuljenju podobnega glasu in ves potrt je tekal po parku. Moči so ga zapuščale, nogi sta mu oslabele, opotekal se je in konečno je padel kakor snop na trato pod nekim grmovjem.

Tako čudno mu je bilo, kakor bi on ne bil on. Pred očmi so se mu mešale one grozne slike... Naenkrat se mu je zazdelo, da je Malnar tukaj, tik poleg njega. Hotel ga je pograbit. Prijel je svojo levo roko, ki je bila otrpnela, kakor bi tam ležal kos lesa. Za trenotek se je zavedel in zopet so se zapodile pošasti pred njegovim pogledom. Videl je fantastične, satirske prikazni, ki se mu ro-

Nadalje opisuje, kako so bili hrvatsko-slovenski poslanci v Istri, Trstu in Gorici prisiljeni zapustiti deželne zbornice in kako je potem grof Goëss potoval po deželi, da bi po uplivi volileev prisilil dež. poslance k zopetnemu vstopu v deželni zbor. Vspeha pa ni imel nobenega in po tem eksperimentu deželnega načelnika se je pokazalo le popolno soglasje med volilei in izvoljenimi. Vendar pa dokazuje to potovanje, da gospod nametnik smatra za svojo nalogo, da ustreza Italijanom v vsem in da izpolnjuje njih želje.

Omenivši še kričeči slučaj z razpuščenjem občinskega zastopa v Višnjani zaključuje »Politik«:

Umevno je, da takov zistem ogorča Slované Primorske do skrajnega in da dobivajo vedno več somišljenikov tisti glasovi, ki trde, da je njih sedanje stališče v zvezi večine in v spremstvu vlade do temelja krivo.

Notranje političko položanje se bo par dni odsvitalo v poročilih o dogodkih v Celju, ki pa niso družega, nego umetno sestavljen člen v verigi vse umetne sedanje agitacije nemških opozicijskih skupin. Tu se bo zavijalo, obrekovalo, lagalo in iz kupov teh laži se bodo vleкли zaključki, kakoršnjih potrebuje opozicija, kateri popolnoma nedostaja vsake etične podlage, vsakega moralnega motiva in vsakega stvarnega argumenta. Ker je narava proti njim, pa morajo izzivati abnormalne razmere, da bi vsaj na videz opravičevali protinaravne zahteve svoje. Ali ni to protinaravna zahteva, da je Južnoštajersko, kjer zdržema biva kakih 400.000 duš slovenskega rodu in kjer životari le par neznatnih nemških oaz, smatrati za nemško zemljo. Ali oni morajo staviti take zahteve, ako hočejo prihod Čehov v Celje označiti kakor ulom v nemško last in se zadirati v vlado, ki trpi tako krivico na škodo Nemcev!

Drugi ljudje, ki ne mislijo na to, da bi siloma dušili, kar je Bog ustvaril, računajo z danimi premisami in potem izvajajo naravne zaključke; drugače naši Nemci: oni določajo najprej to, kar hočejo, ne mené se za to, da-li imajo do tega tudi pravico, in potem stavljajo še le, fingirajo svoje, v resnici neobstoječe premise, ki naj jim služijo v podlago za akcije, katere so hoteli izvesti. Tako je umeti tudi sedanje dogodke v Celju. Hoteli so imeti hrupno demonstracijo proti vladi, a v to so potrebovali novega »napada na nemško last«. Zato morajo biti — v zasmeh vsakemu zemljepisju — spodnještajarska: tla nemška tla in prihod Čehov tjakaj ulom — na nemško last. Tako delajo povsodi: česar nimajo, pa si naredijo z lepimi ali grdi. Probatum est. Vsaj do sedaj. Ali nadejamo se, da bo enkrat konec tudi te nemoralne komedije.

Volilna preosnova v Belgiji. To vprašanje, ki je preporno jabolko in je dalo povoda že tolikim srditim bojem in tudi zadnjim revolucijonarnim dogodkom po ulicah bruselskih in drugih industrijskih središčih in ki je slednjič pomandralo tudi ministerstvo — to pereče vprašanje se utegne vendar rešiti tako, da navstane, če že ne popoln mir, pa vsaj neko božje premirje. Iz Bruselja javljajo namreč, da sti se dve opozicijski skupini, liberalci in naprednjaki, slednjič vendar spoprijaznili s tako preosnovo po proporejionalnem zistemu, tako, da bo povsodi tudi manjšinam zagotovljeno primerno zastopstvo. Ako si ti skupini ne premisliti, je taki volilni preosnovi zagotovljena večina v zbornici.

O grozovlada v Srbiji. »Obzor« piše: Nedavno smo pisali, da kdor pozna razmere v Srbiji, ne bo iznenadjen, ako se nekega dne raznese vest, da je napadalec Knežević znoel ali da so ga našli v temnici — obešenega. To da bo znak, da so se bali, da bi Knežević s svojimi izjavami mogel razkriti popolno resnico o atentatu, ki bi Milana spravila v največjo nevarnost. In res piše ruski list »Pet. Vjedomosti«, kako agenti Milanovi že sedaj trosijo vest, da je Knežević zblaznel — a to kaže, da se je mož odločil, da razkrije, kdo ga je najel za atentat in kdo podkupil. Kaka zmešnjava vlada sedaj v Srbiji, naj priča to, na kar opozoruje »Zastava«:

Meseca avgusta 1893. leta je potoval mladi kralj Aleksander po Srbiji. O tej priliki je prišel v Topolo, kjer so ga lepo vsprejeli. Tam je položil na grob Karagjorgjevičev lep venec in je rekel te-le besede: »Pokladam ta venec v slavo in spomin onemu človeku, ki je prvi započel ustajo za osvobodjenje srbstva. Slava mu!« — Danes pa

predsednik ministerstva imenuje tistega človeka, ki je prvi zapričel borbo za osvobodjenje srbstva — dezerterjem in to je prešlo v službene »Srbske novine«. Kaj je torej sedaj službeno: kar je rekel kralj, ali kar pravi minister?!

Domače vesti.

Češki gostje v Čitalnici. Včeraj popoldne smo tudi mi vsprejeli dragih in milih gostov. S poštnim vlakom se je pripeljalo kakih 150 čeških akademikov. Zvečer je bil prijateljski, v vsej naglici improviziran sestanek v slov. čitalnici, ki ga je češka kolonija, s pomočjo »slovenskega pevskega društva« in tamburašev »Kola« priredila svojim rojakom.

Dvorana in vsi prostori »Čitalnice« so bili natlačeni občinstva. To pot se je pokazalo zopet, kako živo potrebujemo v Trstu — narodnega doma. —

Ob 9. in pol uri je možki zbor »Slov. pevskega društva« pod znanim izbornim vodstvom pevovodje Srečka Bartela zapel: Vilharjevo »Slovenec in Hrvat«. G. Vrbka je v imenu češke kolonije pozdravil goste v materinem jeziku. »Nas je tu malo«, je rekel govornik. »Kar premoremo, premoremo s pomočjo bratov Slovencev in Hrvatov, kateri so nam tudi danes dali zavetja v prostorih »Slov. Čitalnice«. (Prisrčno vsklikanje od strani Čehov: Slava bratom Slovincem in Hrvatom!) Nato je dr. Rybař pozdravil češke akademike v imenu Slovencev in Hrvatov. Omenil je okolnosti, v katerih se je vršil sprejem Čehov v Celju, ter izjavil, da postopanje Nemcev v Celju nasproti pešiči čeških dijakov, ki so prišli v naše kraje učiti se in informirati, dokazuje, kako se veliki nemški narod boji — slovanske kulture. To postopanje je dokazalo, kako resnične so besede pesnika, ki pravi: Mi ustajamo, a vas je strah! (Burno odobravanje je sledilo temu krepkemu pozdravu).

V imenu čeških akademikov je odzdravil g. Bedřich Leypen. Spominjal se je dogodkov zadnjih dni. Potovanje po slovanskih zemljah je pokazalo češkim akademikom, da res »Slovan povsod brate ima«. Izrazil je nado, da Čehi niso zadnjikrat posetili slovenske zemlje. Pozornosti, ki so jo Slovenci posvetili mladim češkim akademikom, da se isti ne zaslužujejo. Vendar upa govornik, da se ta pozornost svojočasno opraviči ter da zveze, ki se sklepajo sedaj med bratskimi slovanskimi rodovi, pokažejo svojo praktično vrednost. Govornik se je zahvalil Slovincem in Hrvatom na prijaznem sprejemu, posebno pa slov. gospem in gospodičinam, ki so s se svojo navzočnostjo odičile današnji večer, ter je konečno zaklical vsem skupaj krepko »Živio!« in »Na zdar!«

Prihodnji govornik je bil gosp. Rosiecki, urednik iz Prage. V daljšem, krasnem govoru je pripovedoval, kako so češki gostje povsodi, kjer so potovali po slovenski domovini, lepo izhajali s se svojo materinščino, kako so vsi umeli slovensko govorico. Mej slovanskimi plemeni je torej nemški občevalni jezik popolnoma nepotreben. Naglašal je, da so Čehi in Slovenci po kulturnem strmljenju, po zgodovini in političnem položaju drug drugemu najbližji. Oba naroda imata enake boje, enake cilje in — enake nasprotnike. Obračal se je proti tistim svojim zemljakom, ki se, prihajaje med druge Slované, ne poslovenijo, ne pohrvatijo, česar bi jim nihče ni zameril, kajti ostali bivendar vedno le — bratje Slovani, — ampak postajajo nemškutarji, lahoni itd. Govornik je završil z besedami: »Živeli Slovinci! Živeli Slovani!«

Po nekaterih točkah mešanega zbora in vrlih tamburašev in tamburašev, vrlega pevskega društva »Kola«, ki so udarali pod znano spretim vodstvom g. Vogriča, se je oglašil Čeh, g. profesor Trnka ter slavil slovensko petje in slovensko godbo. Doslej se je pravilo: Čeh je »muzikant«, je dejal govornik. To treba popraviti v besede: Slovan je muzikant! Tudi na tem polju smo bratje. (Navdušeno pritrdjevanje). Ljudstvo pa, ki ljubi godbo in goji petje, ni pokvarjeno ljudstvo. Tak narod ima čisto vest in zlat značaj. In takemu narodu mora zasijati dan zmage!

Na to so Čehi in domačini stajali zapeli: »Kje dom je moj« in »Hej Slovani«. Navdušenje je bilo nepopisno. Žalibog, da je le prehitro prišla ura slovesa. Češki gostje so se imeli večinoma podati

o polnoči s parnikom v Benetke. Za slovo jih je še g. A. Rybař opozoril, da tudi tam, ko stopijo na benečanska tla, zazro slovanski spomenik v »Rivi dei Schiavoni«. Tudi tamkaj najdejo sledove slovanstva. (Frenetično vsklikanje.) Benečanska vlada je bila oprta na slovanske moči, v prvi vrsti na vrle dalmatinske Slované. Od nekdanj so se borili Slovani za tuje gospodarje. Tako je tudi danes. Tudi mi moramo robovati tujim gospodarjem. Pa kakor je padla nekdanj slavna Venecija v prah, tako... (Ostalih besed ni bilo razumeti radi frenetičnega pritrdjevanja, a lahko si jih misli vsakdo sam.)

Prehitro so nam minile prijetne urice, ki smo jim preživeli na strani milih nam gostov. Srečne bi se čutili, ako bi vedeli zagotovo, da so bili zadovoljni s tem večerom tudi oni kakor smo mi. Mi pa smo celó malo ponosni na ta večer. Eno uro poprej še ni vedel nihče, ali pridejo češki gostje in kdaj pridejo. V kratkem času se je doseglo toliko, da so bratje Čehi zamogli občudovati naše vrle pevke in pevce, tamburašice in tamburaše in — našo plamtečo ljubezen do bratov Čehov.

Nesramna lahonsko-židovska demonstracija. Pišejo nam: Sinoči okoli 12. ure, ko se je parnik, ki vozi v Benetke, že pripravljaj na odhod z lepim številom naših milih bratov Čehov, nas je bilo tam zbranih par stotin (žal, da se ni do pozne ure vedelo za ta odhod), da je pozdravimo. Ko smo mi in Čehi zaklicali si »Na zdar« in »Živio«, je bilo slišati malo nižje — nesramno žvižganje! Jaz in moj tovariš sva se spustila proti nesramnim izzivalec, kamor je prihitel tudi neki policijski uradnik. Bila je tu gruča tržaških gospodskih — postopačev, ki je razen enega takoj nehala žvižgati. Dotičnega, ki je žvižgal še naprej, je redarstveni organ prav uljudno opozoril, naj molči; na kar je rekel izzivalec: »Quando vien sulla piazza di Trieste di questa gente di cortel a far dimostrazioni, se pol fisciarli.« (Kadar so prišli v Trst demonstrirati ti ljudje od noža, se jim sme žvigati.) Eden naših je na vse grlo zaklical »Živio«, za kar ga je redarstveni organ prijel za roko ter mu zapovedal molčati. Naš človek je odgovoril (v italijanski jeziku): Ako je dovoljeno tem šarlatanom izzivati in žvižgati proti nam, mora biti dovoljeno tudi nam, da reagujemo.

Med tem časom se je zbralo vse polno naših, ki so začeli reagovati proti sinovom avite culture, toda navzočni redarji so preprečili, da se ni kakemu izzivaču zgodilo kaj — mokrrega.

Malo pred navedenim, se je dogodil drug slučaj nesrečnega lahonskega izzivanja. Neka tuk. ugledna češka družina je govorila med seboj češki — kar je povsem naravno! Za njo se je priklatil neki potepuh, nam dobro poznani reporter, ki je zaklical: »Haltsmaul«. Ta bi bil moral odgovarjati na sodišču radi svojih nesramnosti, ali naš Čeh je bil tako velikodušen, da je odpustil temu šarlatanu!

Sedaj pa par besed gospodom Italijanom. Mi Slovani smo najmirnejši živelj, ki nobenega ne žali in še manj izziva, toda kar ne storimo mi vam, zahtevamo, da tudi vi ne storite nam, ker drugače znate poskusiti našo izzvano jezo. Ne mislite, da smo mi strahopetci, ki se vas bojijo! Ne, mi smo dobri, samo pustite nas, kakor puščamo mi vas pri miru. Kaj je treba, da nas žalite s takimi nesramnimi čini, ko vam je znano, da s tem ne opravite ničesar? Ni-li bolje za vas in za nas, da se vedemo kakor pravi liberalni možje, vračajoči si svobodo za svobodo?!

Ni-li sramotno, da žalite popotnike, ki ne le da vam ne škodujejo, ampak vam še prinašajo dobičkov, kar prav dobro vedo — v Benetkah. (Ravno danes smo namreč dobili — mi, uredništvo slovenskega lista, torej v opozorjenje slovenskim potnikom — od nekega trgovskega odbora iz Benetk seznam, v katerem se priporočajo hoteli in tvrdke. V Benetkah vedo ceniti dobičke, ki jih donša tujec!)

Kaj porečete vi, ako pride dan, ko boste vi imeli svoje goste, pa da pridemo mi in vam je insultiramo?! Bi vam-li to bilo prav? Dobro. Torej? Ako hočete mir, imeli boste mir, toda vedite, da se vas v nasprotnem slučaju ne — bojimo! To pa tem manje, o gospoda hujškači, ker vidimo, kako redkeje in redkeje postajajo vaše vrste. Da vas sinoči ni bila peščica, ki vas je srbelala koža — katere pa nismo hoteli popraskati

na vašo srečo — sinovi kulturnega naroda češkega ne bi vedeli, da je v Trstu še divjih in nekultiviranih ljudi.

Sicer pa hočemo o tem žaljenju obvestiti tudi češke drž. poslance, da bodo vedeli odgovarjati, ko se bodo italijanski poslanci zopet hinavski plazili okolo njih. Za vsako delo — primerno plačilo.

«Piccolo» zvoní — po točl. Naš ljubi «Malček» — bi rad imel škandalček. (Menda bo zadovoljen, da smo ga apostrofovali v verzih). Žal mu je, da ga ni bilo. Žal mu je, da Tržačani niso posnemali Celjanov. Pa, dragi «Piccolo», ali ne vidiš, da je Tržaško meščanstvo preuljudno, pre pametno za to, da bi tebi na ljubo napadalo mirne potnike? Tistih par idijotov pa, ki se zajemajo svojo duševno hrano iz tvoje umazane skledice, se češkim gostom baš ni bilo bati. Prestrahopetni so tvoji dečaki! O ukreanju čeških gostov v parnik, ko so zaorili urnebesni živio! in na zdar! — se je slišalo sicer iz par petelinskih prsice nekaj žvižganju podobnega. Ali ta pljučna vaja je bila tako «piano», tako nežna, da je ne bi niti opazilo, da se nas ni posebno opozorilo nanjo. —

Da razliva židovče z lesnega trga svojo gnojnico na češke dame, ki so spremljale akademike, je značilno za njegovo dušno stanje in za stopinjo njegove omike. Naravno je, da njih zunanost ne odgovarja njegovemu ukusu; kajti pogreša na njih krivih nosov in parfuma po — česnu.

Dragi «Piccolo», čestitamo ti na tem novem dokumentu tvojega — kretinizma! Le tako naprej! Kmalu pride čas, ko ti z gnjusom obrne hrbet vse, kar ima kapljo poštene krvi v sebi, pa bil to Italijan ali Slovan!

Vsi, vsi morajo sprevideti v nedeljni bodočnosti, da gorje, ako bi Trst ostal oziroma postal to, kakor hočeš ti: gnjezdo fanatičnih, neumnih in tesnosrčnih ljudi, marveč vsi poštene ljudje hočejo, da Trst bodi: trgovinski emporij, moderno mesto, kraj blage gostoljubnosti do vseh... Ti časi se že pripravljajo in ako jih «Piccolo» hoče zadržati se svojimi perfidijami, pa naj ve, da je prepozen njegov trud, da zvoní — po točl.

Kaj so provokacije po «Piccolovem» slovarju?! V svojem brzoglavem poročilu o dogodkih v Celju pravi «Piccolo» sledeče: Nemei so hoteli naskočiti »Narodni dom«, a so opustili to le na opominjanje podžupana Rakuša. Tolpa Nemcev je letala po ulicah ter hujskala prebivalstvo s klici: »Ustanite, Nemei, pridite na cesto! Pravijo, da so se že včeraj nekateri Slovani grozili Nemeem z revolverji. (Kdo pravi? Slovenci? Menda ne! Ako pa pravi celjski mob, potem «Piccolo» ne zajema iz čistega vira! Op. stavea.) Nekemu Slovenceu so Nemei iztrgali revolver iz rok. Dva Slovence so zaprli, ker sta streljala na Nemece. (To pa je natančni poročevalec pozabil povedati, da je dotičnika, ko sta odhajala o polnoči sama v Žalec, napadla nemškutarska tolpa koncem mesta z noži in poleni ter da sta v smrtni nevarnosti, dva proti stotinam, vršila le silobran!)

In v tem tonu nadaljuje »Malček« svoje poročilo.

Pred »Narodnim domom« so Nemei demonstrirali ob spomeniku cesarja Jožefa II. Govorniki so protestovali proti »provokacijam«, katere se je predrznil slovanski živelj uprizoriti na nemški (?) zemlji. Posebno se je napadalo poslance Sernea, Ferjančiča in Dečka, kojih imena so se pozdravljala z glasnimi »pfuj!« Zapeli so »Die Wacht am Rhein« in odšli so se posvetovat o nadaljnjem postopanju. Stanovanja dra. Sernea in dra. Dečka čuva vojaštvo. Nemei so opozorili brate na Zidnem mostu (kje pa imajo te brate?) in v Mariboru na prihod čeških »turistov«, ki so v Celju uprizorili velike nereda. (Da vas ne oblije rudečica, nesramneži!) — Popoldne so se Nemei zopet zbirali pred »Narodnim domom« ter demonstrirali proti Slovenceem. Ob 8. uri zvečer isti prizor. Klici »Pfuj!« Rjovenje »Die Wacht am Rhein«. Potem so demonstranti tekali po ulicah, pevaje nemške himne. Ovacije županu Stiegerju in podžupanu Rakuscu. »Pfuj« in »doli žnjim« pred hišo poslance Sernea in Dečka; demonstracije pred stanovanji slovenskih »prvakov«. Dr. Serneu so pobili sleherno šipo. Potrli so okna slovenskemu kapelanu. Na zadnje »Die Wacht am Rhein« pred mestno hišo in slavljenje »zmage« v gostilni »pri Angelju«.

In vsemu temu poročilu je najdel »Malček«

značilni nadpis: »Le provocazioni slave a Cillia«.

Sedaj vsaj vemo, kaj so slovenske provokacije!

Klasičen je ta »Piccolo«, zares. Sam pripoveduje, kako grozilo se je vedla sodrga še predno so Čehi prišli v Celje; sam pripoveduje, kako so Nemei rjovali po mestu; sam pripoveduje, da so vojaki morali stražiti goste in jih spremljati v »Narodni dom« in da je sodrga opetovano hotela udreti vanj; sam pripoveduje, da so ti kanibali ko nečno slavili zmago — kar je bilo pravo sramoslavlje: a vendar govori o čeških in slovenskih provokacijah! Ali je bilo morda provokacija že to sam na sebi, da so češki dijaki in profesorji došli v Celje? Kje smo za božjo voljo?! Ali smo v državi z civilizovanimi odnošaji, ali mej — kanibali. Ali nismo v državi XIX. stoletja! In ni-li temu veku vrhno načelo: svobodno gibanje državljanov, svobodno seljenje, osobna svoboda?! Ali čemu govorimo dalje? Kdor hoče vedeti, kje je bila proračunljiva provokacija, naj le čita vse številke od par tednov pred temi dogodki one kloake, ki čnje na ime »Deutsche Wacht«! Tam bo videl, kako se je od nemškutarske strani sistematično in s peklensko zlobnostjo pripravljalo to, kar se je tudi zgodilo v večno sramoto nemškemu imenu. Kar z »narodom roparjev« so obsuvali narod češki. Mi smo včeraj govorili z nekaterimi poštenimi Nemei, ki so vsi obojajali te dogodke in so priznavali, da je vse provocirano od nemške strani. — Le po »Piccolovem« slovarju je oni provokatér, ki je proganjan kakor divja zver, ali razume se, ako je siromak — Slovan! Fej te bodi, lažnjivi nestvor!

Novo poneverjenje na tržaškem magistratu! To se pravi stara dolga vrsta poneverjenj, ki so trajala več mesecev. Glasilo našega municipija, glasoviti »Piccolo« mora zopet vršiti grenko dolžnost, da pripravlja občinstvo na ta novi dokaz razmer na našem magistratu.

Mestni uradnik Avrelj Picciola je imel nalogo deljenja podpor potrebnim tujcem, kakor zakon nalaga občinam. Prišlo pa je polagoma na dan, da je g. Picciola te podpore ali popolnoma ali vsaj po velikem delu delil — gospodu Piccioli! To je pa delal tako-le: V pobotnico je postavil 1 (krono) a je poleg pustil toliko praznega prostora, da je mogel potem, ko se je pobotnica vrnila od predstojnika, premeniti številko in jo napisati tudi z besedami. Ako je na takov način potegnil na blagajni 7 kron, je dal eno krono potrebnemu tujcu, 6 pa se jih je zgubilo v njegovem žepu. Ker je ta manipulacija trajala več časa, ni možno še soditi, koliko je poneverjenega vsega skupaj.

«Piccolo» že pere mestno delegacijo, češ, da se jej ni niti sanjalo o teh poneverjenjih, in vsa krivda se zopet meče na župana. Ubogi Dompieri! Nam je vsejedno, ali je kriv Peter ali Pável, da so take razmere in konstatujemo za davkoplačevalce bitko dejstvo, da so in da se je žalostnim vzgledom v tem pogledu v Matovunu, Boljunu, Piranu, Miljah itd. pridružil sedaj še tudi Trst.

Slavitelji občinske uprave tržaške — kje ste?!

Zaveza pekovskih delavcev v Trstu. To preosnovano, oziroma novo ustanovljeno društvo je imelo dne 10. t. m. svoj prvi občni zbor. Predsedoval je začasni predsednik gosp. Alojzij Harej, vlado pa je zastopal gosp. viši komisar Bacher.

Predsednik je vspodbujal slovenske peke v Trstu, naj se v čim večem številu upišejo v to zavezo, kar bo v gnotni prospeh pekovske obrti v Trstu. Ker je bil to prvi občni zbor, volil se je tudi upravni odbor. Izvoljeni so bili: Alojzij Harej predsednikom, Ivan Kraeman prvim podpredsednikom, Josip Grilanc blagajnikom, Vinko Kermolj tajnikom ter drugih 9 odbornikov.

Dragi tovariši! Vi veste, sami kako smo zaničevani tudi mi od nasprotnikov našega naroda. Treba je torej, da tudi mi nekaj sami skrbimo za svojo obrambo. Najzdatnejša obramba pa je v združevanju. Oklenite se torej naše zaveze, ki hoče z jekleno vstrajnostjo delovati v vaš prid. Ali v to treba odbor zaslonbe od vaše strani. In da bo tabor slovenskih pekov še močnejši, ustanovimo v Gorici podružnico. Naprej!

Pokažimo, da smo živi, da se zavedamo svojega slovenskega rojstva in da hočemo sodelovati tudi mi, da se zboljšajo naše žalostne razmere v Trstu in Gorici. Naša zaveza naj živi, raste in

evete v zboljšanje našega moralnega in materialnega blagostanja.

Odbor »Zveze pekovskih pomočnikov«.

Mi se s polnim srecem pridružujemo temu pozivu in pozdravljamo najsrčneje novo »zavezo«, ki naj postane krepak člen v naši narodni organizaciji! V imeau naše stvari izrekamo hvalo so sebnostim mladinecem, ki niso mirovali, dokler niso vzdramili naših pekov in jih združili na delu. Nova zaveza bodi priporočena vsem tržaškim Slovenceem.

Društvo »Kolo« priredi v nedeljo veselico navrtu družbinah zavodov pri sv. Jakobu. Vspored bo nastopni: 1. M. pl. Farkaš: »Hrvatski dom«, korale, tamburaški zbor. 2. Hr. Vogrič: »Izpremenjeno sree« (poklonjena pevskemu društvu »Kolo«), mešan zbor. 3. H. Satner: »Studenčku: poje slov. mešan zbor iz Pobegov. 4. F. Tobresky: »Ciganka« mazurka, tamburaški zbor. 5. A. Vogel: »Cigani«, veliki mešan zbor s samospévom baritona. 6. Gj. Antončič: »Mi smo mi«, koncertna polka tamburaški zbor. 7. Lepa naša domovina, poje slavni mešan zbor iz Pobegov. 8. V. G. Brož: »Spomin na Zagreb«, venec hrvatskih pesni, mešan zbor s spremljevanjem tamburaškega zbora. 9. A. Julijev: »Tiha noč«, valček, ženski dvospév s spremljevanjem tamburaškega zbora.

Vspored se je moral nekoliko izpremeniti. Namesto igre nastopi slav. pevski zbor iz Pobegov in sicer na 3 in 7 točki.

Predsedništvo vojaškega veteranskega podpornega društva si usoja naznaniti častitim udom, da je visoko c. kr. namestništvo z odlokom od 21. julija 1899 št. 1459/Pr. potrdilo pravila tega društva.

Čestiti členi so torej vabljeni na občni zbor, ki bo dne 13. t. m. v gostilni »All Aleazar« v ulici Tintore št. 5. (Ura zborovanja ni vzročena došlem nam pozivu. Ured.) Dnevni red bo nastopni:

1. Objava namestnišvenega odloka in sklepanje, kako dostojno praznovati dan rojstva Nj. V. cesarja dne 17. in 18. t. m. 2. Predlog za imenovanje zaščitnika in društvenega osobja. 3. O plačilu društvenemu uradniku in slugi §§. 12. in 14. 4. Eventualni predlogi.

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so poslali: Slavno upravnništvo »Slovenca« v Ljubljani zbirko 10 gld. — Slavno upravnništvo »Mira« v Celoveu po g. V. Legatu zbirko 296 gld. 50 kr. — Ženska podružnica v Kranju po g. blagajnici Mimi Pirc 70 gld. — Moška podružnica v Postojni po g. blagajniku R. Šeberju 46 gld. 50 kr. — Litjske Slovenke 100 gld. kot pokroviteljstvo št. VIII. s prošnjo, da se vpiše kot zastopnica gospa Kristina Gregorič, notarskega kandidata soproga. — G. N. Kunstelj v Škocjanu iz nabiralnika 5 gld. — Gdč. Zora Marenčičeva iz Kranja nabrala na novi maši č. g. frančiškana o. Ernesta Jenko v Šentvidu na Ljubljano 10 gld. — Podružnica za Šteben in okoliko 14. gld. 97 kr. — Podružnica za Ziljsko dolino in župnijo Vrata 36 gld. 35 kr. — Šenklaško-frančiškanska ženska podružnica v Ljubljani po gospej dr. Gregoričevi 57 gld. — Č. g. Ivan Trpin, beneficejat v Šmartinu pri Litiji, na račun pokroviteljnine od prodanih razglednic 5 gld. — Izvenakad. podružnica v Gradeu po g. Fr. Hrašoveu 17 gld. — G. Ivan Jebačič, trgovec v Ljubljani, zalagatelj družbine kave in sladne kave, 100 gld. — Podružnica v Litiji po č. g. prvomestniku Jerneju Zupančiču 50 gld. — Bog plačaj z obilim blagoslovom vsem darovalcem!

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Iz-pred naših sodišč. Včeraj je stal pred deželniim sodiščem 40letni tapetar Josip Bertin, obtožen radi več kričečih slučajev oduševstva. Sodišče je moža obsodilo na 4 mesece apora, v 400 gld. globe in v izgon Trsta po prestani kazni. Obtoženčev branitelj je uložil pritožbo ničnosti, zastopnik državnega pravdnštva pa je zahteval, naj se obtoženec takoj obdrži v zaporu. To se je tudi zgodilo.

Dražbe premičnin. V soboto, dne 12. avgusta ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici Ghega št. 2, steklenice mineralnih vod in ena denarnica; v

ulici Torrente št. 10, bicikli; trg Pozzo del Mare št. 1, hišna oprava; v ulici Colombo št. 11, hišna oprava; Rocol št. 351; en šivalni stroj in en osel; v ulici S. Giacomo št. 1, hišna oprava; v ulici Solitario št. 10 in št. 25, hišna oprava in stacnarska oprema.

Različne vesti.

Sestro ustrelil. V Daruvarju se je osemletni deček Ivan Grujić igral s puško svojega očeta; o tem je v šali nameril na svojo sestrico ter jo — ustrelil.

Pismo razletelo. Iz Budimpešte javljajo dne 8. t. m.: Nocoj je na tukajšnji pošti eksplodiralo pismo, ki je bilo namenjeno v Mezölsövesd. Pismo je bilo označeno kakor »uzorec brez vrednosti«. Prestrašeni uradnik je vrgel pošiljatev, ko je razletela, v stran. Padla je na druga pisma ter jih zažgala. Redarstvo išče oddajaleca.

Amerikanski denar v Evropi. Neki ameriški list podaja statistiko o ameriških potnikih, ki so tega leta obiskali »stari svet«. Glasom te statistike je v mesecih maju in juniju t. l. potovalo iz Novega Yorka na 114 prekomorskih potniških parnikih 39.719 oseb. Ako je izdal vsaki teh turistov v Evropi le 250 dolarjev, bi to pomenjalo skupno svotico 9.929.750 dolarjev ali okroglih 24 milijonov goldinarjev. Ker pa prihaja tudi v poznejših poletnih mesecih mnogo Amerikancev v Evropo, lahko sklepamo, da dobiva »stari svet« blizu 60 milijonov goldinarjev ameriškega denarja na leto. Večji del dobička imajo od Amerikancev nemška parobrodna društva, katere prevažajo 37% ameriških začasnih izseljencev.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Pariz 11. »Figaro« trdi, da bo vojno sodišče proti Dreyfusu moralo povabiti kakor priči še generala Davignona in polkovnika Bertina. Imenovani list pravi, da je od teh svedokov pričakovati senzacionalnih izpovedeh.

Capetown 11. Kakor javljajo Reuterjevi pisarni, so v boerskih krogih prepričani, da je izvršilni svet pripravljen sprejemati informacije in nasvete od strani angleške vlade, da pa ne pritrdi ustanovitvi formalne preiskovalne komisije ter da hoče varovati svobodo lastnega zakonodajstva.

Rennes 11. Današnja tajna seja vojnega sodišča, ki razpravlja pravde proti Dreyfusu, se je otvorila ob 7. uri. Pred licejem je bilo več radovednešev nego zadnje dni. Tudi danes je orožništvo skrbelo za red. Ni se pripetil nobeden nered.

London 11. »St. James Gazette« javlja, da so vsa parobrodna društva, ki imajo pogodbe z admiraliteto, dobila včeraj popoldne ukaz, da morajo imeti pripravljene prevozne ladije za slučaj nemadne potrebe. Od oficijelne strani se ta vest ni potrdila.

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Piazza Rosario šte. 2.

(šolsko poskupje).

Bogat izbor v tapetarjah, zrealih in slikah. Izbirani cenik gratis in franco vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti postavijo se na brod ali železnico, brez da bi se za to kaj zaračunalo.

URAR

sposoben v popravljanju vsakovrstnih ur, se priporoča sl. slovenskemu občinstvu Trsta in okolice.

Friderik Colja.

Mala oznanila.

Pod to rubriko prinašamo oznanila po najnižjih cenah. Za enkratno insercijo se plača po 1 nč. za besedo; za večkratno insercijo pa se cena primerno zniža. Oglasi za vse leto za enkrat na teden stanejo po 10 gl. ter se plačujejo v četrtletnih antecipatnih obrokih. Najmanjša objava 30 nč.

Posredovalnica za potovanja.

Alojzij Mozetič

Piazza Negoziante 1. daje pojasnila za vsakovrstna potovanja in sprejema predplačila za obisk svet. razstave v Parizu l. 1900.

Zaloga krompirja, zelja in fižola.

Vatovec Jak.

Razprodava na debelo.

Zaloga olja, mila in kisa.

Vatovec Anton

belo. Naročila izvršuje točno.

Krčme.

Jurković Mate

ima dobro domačo kuhinjo.

Jak. Perhauc

cene zmerne.

Pirih Ivan

Via Media št. 3., krčmar, toči črna in bela vina in pivo prve vrste kuhinja izvrstna, cene zmerne.

Lozić Jurij

Androna S. Lorenzo (za magistratom). Zaloga pristnega dalmatinskega vina po najnižjih cenah. Razprodaja od 5 litrov naprej. Na zahtevanje se pošilja na dom in na deželo.

Obuvala.

Stantič Josip

„pri Pepetu Kraševcu“ na Rožariju poleg cerkve Sv. Petra pod ljudsko kolo, ima veliko zalogo obuval. Sprejema tudi naročila.

Rehar Peter

ulica Riborgo št. 25. Velika zaloga in delavnica vsakovrstnega obuvala po naročbi.

Trgovci.

Nazarij Grižon

Via Giulia 64 prodaja vsakovrstnih jestvin, kolonijalnega blaga in olje

Ant. Furlan

cene brez konkurence.

Abram Fran

Via S. Francesco št. 22. Trgovci z dogami in sodarski mojster, izdeluje vsakovrstne sode in posodo. Delo solidno, cene zmerne.

Jak. Perhauc

Via Stadion št. 20, pekarna in slaščičarna, svež kruh večkrat na dan, prodaja moke. Vsprejema tudi domač kruh v pecivo. Postrežba točna.

R. Kolar

na oglu ulice Geppa in delle Poste Nuove, prodaja kolonijalno blago delikatese, likere itd.

Marija Čokelj

na Korzu št. 8. priporoča slav. slovenskemu občinstvu svojo prodajalnico, v kateri se dobiva po primerni ceni vsakovrstno blago, zlasti perilo za gospode in gospe, narejene obleke za gospe in otroke. V isti zalogi ima na razpolago vsakovrstne potrebščine za gospe. Postrežba je točna in cene nizke.

Anton Šorli

priporoča svoji kavarni Commercio in Tedesco, ki st. shajališč Slovencev. Na razpolago so vsi slovenski in mnogo drugih časnikov.

T. Zadnik

Via S. Francesco šte. 16, mesar, postreže z vsakovrstnim mesom po zmernih cenah. Na željo pošilja na dom.

I. Tavčar,

krojač Via delle Beccherie šte. 6, priporoča se slovenskemu občinstvu.

Fran Hitty,

Via Barriera vecchia št. 13, prodajalnica vsakovrstnega manufakturnega blaga in drobnarij torej tudi na deželo.

Novak Miha

trgovci, ulica Sv. Citarina št. 9., priporoča svojo zalogo kolonijalnega blaga na debelo in na drobno razpošilja na deželo proti povzetju.

Pozor!!

Podpisani ima čast naznaniti slav. občinstvu, da je prevzel

trgovino jestvin Godnik Ivan-a

v Barkovljah (bivša Subanova) hiša Butti.

Trgovina je popolnoma prenovljena in oskrbljena z vsemi predmeti, spadajočimi v to stroko. Posebno pa priporoča bogato zalogo vsakovrstne moke, olja, mila (žajfe) kave, sladkorja itd. itd.

Vse prodajam po najnižjih cenah, tako, da se ne bojim konkurence.

Priporočajoč se slav. občinstvu se beležim

udani

Benedikt Colognati

Rinnione Adriatica di Sicurtà v Trstu

zavaruje

proti požarom, prevozu po suhem, rekah in morju, proti toči, na življenje v vseh kombinacijah.

Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1892.:

Glavnica društva	gl. 4.000.000—
Premijna rezerva zavarovanja na življenje	13.326.346-98
Premijna rezerva zavarovanja proti ognju	1.632.248-22
Premijna rezerva zavarovanja blaga pri prevažanju	49.465-07
Rezerva na razpolaganje	500.000—
Rezerva zavarovanja proti premianju kurzov, bilanca (A)	333.822-42
Rezerva zavarovanja proti premianju kurzov, bilanca (B)	243.331-83
Rezerva specialnih dobičkov zavarovanja na življenje	500.000—
Občna rezerva dobičkov	1.187.164-86

Urad ravnanstva:

Via Valdiriva št. 2, (v lastni hiši).

FILIJALKA

c. kr. priv. austrijskega kreditnega zavoda

za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2 1/4 %	30-dnevni odkaz 2 1/4 %
30- " " 3 1/4 %	3-mesečni " 2 1/4 %
	6- " " 2 1/4 %

na pisma, katere se morajo izplačati v sedanjih bankovcih, avstrijske veljave, steviljo nove obrestne takse v krepost z dnem 24. junija, 28. junija in odposno 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2%, na vsako svoto. V napoleonih brez obrest

Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropayo, Reko kako v Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec, Sibinj, Inomostu, Czovec, Ljubljano, Linz, Olomuc, Reichenberg, Saaz in Solnograd, brez stroškov.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti odbitku 1% provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predjmi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohrano.

Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijansk v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

Spiritus sinapis compositus

ALGOFON.

Jedino sredstvo proti zobobolu, revmatič. glavobolu, migreni itd.

Steklenica z navodilom stane le 20 nč.

ter se dobiva jedino le v lekarni

PRAXMARER (Ai due Mori) Piazza grande TRST

Paziti na ponarejanja.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaela Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimice in peresnice, ogledal in železnih blagajen, po cenah, da se ni bati konkurence.